

2. marts 2023 kl 05:00

Kommentar af **Özlem Sara Cekic**

Özlem Cekic: Debatten om diskrimination af russere ryster mig i min demokratiske grundvold

Jeg må ærligt indrømme, at jeg er rystet over de "liberale" politikere, der i sagen om en russisk skolelærer i Helsingør mere eller mindre forsvarer diskrimination af russere i Danmark, skriver Özlem Cekic.

Vi kan ikke slække på vores egne principper og værdier i kampen for frihed i Ukraine ved at diskriminere og generalisere de 6.000 russere og deres efterkommere, der lever i Danmark, skriver Özlem Cekic. Foto: Mathias Eis/Ritzau Scanpix

**Özlem Sara
Cekic**

Generalsekretær, Brobyggerne – Center for Dialogkaffe, foredragsholder, forfatter, TedSpeaker, debattør, fhv. MF (SF)

Dette indlæg er alene udtryk for skribentens egen holdning. Alle indlæg hos Altinget skal overholde de presseetiske regler.

I Helsingør har en skole sat en dansk-russisk lærer til at undervise ukrainske flygtningebørn. Læreren har været i Danmark i 30 år, har dansk statsborgerskab og har

siden 1. februar undervist to ukrainske børn i en time i musik. De ukrainske mødre er utilfredse med den dansk-russiske lærer og ønsker en anden.

Redegørelsen i sagen (som få medier har gjort sig den ulejlighed at referere til) viser, at skolen bakker sin lærer 100 procent op, og at chikanen fra ukrainske mødre og elever har ført til, at flere lærere på skolen har fået krisehjælp. Skoleinspektøren holder fast i, at man i et demokrati ikke diskriminerer på baggrund af etnicitet.

Det er ikke første eller sidste gang, at vi har forældre, der er utilfredse med en lærer. Heldigvis er de færreste uenigheder så alvorlige, at de rykker over på landsdækkende mediers sendeflader og avisspalter som det er tilfældet med denne sag.

Således er TV 2, Berlingske, Ekstra Bladet og en række andre medier nu gået ind i sagen om læreren fra Helsingør. Og når først en sag har ramt medierne, står politikere klar til at give deres besyv med. At sagens detaljer ikke er kendte udgør i den forbindelse ingen hindring.

Jeg har også været en del af debatten, og jeg må ærligt indrømme, at det, jeg hører fra "liberale" politikere, ryster mig i min demokratiske grundvold.

“

Hvad man giver udtryk for af politiske holdninger skal ingen betyde have for, hvilke opgaver man som fagperson kan løse

Özlem Cekic

Det er ikke så mærkeligt, at sagen er havnet i de landsdækkende medier. Det er en opsigtsvækkende sag. Vi har her med en skole at gøre, der af nogle forældre bliver bedt om at tilsidesætte landets lov og ret ved at diskriminere på baggrund af etnicitet.

Folketingsmedlemmerne Rasmus Jarlov (K) og Henrik Dahl (LA) er begge enige i, at man ikke bør diskriminere på baggrund af etnicitet. Men i denne sag synes de alligevel at have forståelse for diskriminationen. Og hvad er så egentlig forskellen mellem at udvise forståelse og at legitimere diskrimination?

Ifølge Henrik Dahl svarer "situationen i Helsingør til, at en tysk lærer midt under Anden Verdenskrig blev sat til at undervise jødiske børn, og i sin undervisning benyttede sig af nazistiske narrativer om jøder. Almindelig pli og anstændighed tilsiger, at det ikke er ok".

Rasmus Jarlov går endnu længere i Go' Aften Live på TV 2. Adspurgt om ikke det er en opgave i et demokrati, at man ikke skaber fjendebilleder, svarer han: "Ikke, hvis de

(russere i Danmark, red.) vel og mærke tager afstand fra krigen. Ellers har de en hård samtale foran sig". Altså sagt med andre ord: Du er enten med os eller imod os.

Heldigvis har vi intet meningspoliti i Danmark, og vi skal heller ikke have det. Hvad man giver udtryk for af politiske holdninger skal ingen betyde have for, hvilke opgaver man som fagperson kan løse.

Skal vi da ellers forbyde en lærer, der stemmer Dansk Folkeparti, i at arbejde i Tingbjerg, hvor der er mange med minoritetsbaggrund? Eller hvad med en læge, der støtter Trump, og som skal behandle amerikanske patienter, der støtter Hillary Clinton?

Det er selvfølgelig uholdbart, og jeg havde egentlig troet, at de to folketingsmedlemmer ville være enige med mig.

Derfor overrasker det mig at se en konservativ politiker have så lidt tillid til, at skolen som bærende samfundsinstitution kan forvalte sit ansvar. Ligeledes overrasker det mig at se en liberal politiker pådutte skolen sine egne idéer om, hvad der er "almindelig pli og anstændighed".

Jeg har rødder i Tyrkiet, hvor normaltstanden er en anden. Der er det ganske naturligt, at ens politiske holdninger afgør ens fremtid. Dine muligheder og begrænsninger afgøres ikke af dine kompetencer eller faglighed, men af om du er med regeringen eller imod den. Nuancer derimellem findes desværre ikke.

“

Tidligere har vi insisteret på, at flygtninge ikke skulle trække krige og konflikter med til Danmark. Det skal vi fortsat holde fast i

Özlem Cekic

Det samme gør sig gældende i mange af de lande, flygtninge kommer fra – og Ukraine er ingen undtagelse.

Landet har også før krigen haft et meget skrøbeligt demokrati plaget af korrupsion, undertrykkelse af mindretalsrettigheder og begrænsninger af ytrings- og pressefriheden. Det er ikke mere end et par måneder siden, at Matilde Kimer fik frataget sin ukrainske presseakkreditering på så uretfærdig vis, at vores udenrigsminister måtte gå ind i sagen.

Når vi tilbyder amnesti til flygtninge, bør det ikke alene være med det formål, at de får tryghed og sikkerhed, men også en invitation til at være en del af et demokratisk samfund, hvor der er lighed for loven, og hvor frihedsrettighederne også gælder mindretallet.

Ukrainske flygtninge skal en dag tilbage til deres hjemland for at bygge det op efter krigen. Jeg håber, at deres tid i Danmark kan være med til at ruste dem til det, hvor vi kan illustrere, hvordan et rigtigt demokrati fungerer i praksis, så de kan blive inspireret til at kopiere modellen i deres hjemland.

Vi kan ikke slække på vores egne principper og værdier i kampen for frihed i Ukraine ved at diskriminere og generalisere de 6.000 russere og deres efterkommere, der lever i Danmark.

Under tidligere flygtningekriser har vi insisteret på, at flygtninge ikke skulle trække krige og konflikter med til Danmark. Det skal vi fortsat holde fast i.

Jeg plæderer ikke for, at vi lukker øjnene for krigen og lever i splendid isolation fra, hvad der foregår ude i verden – endsige i vores egen baghave.

Ruslands krig mod Ukraine har utvivlsomt også konsekvenser for Danmark, ligesom det sætter mange følelser i gang hos det enkelte menneske. Men det er en forfejlet og farlig reaktion på krigen at efterligne det regime, vi bekæmper ved på den måde ved at svække vores egne demokratiske principper.

Det er i kriser og krigstider, at de demokratiske værdier for alvor bliver sat på prøve. Sagen om skolelæreren fra Helsingør viser desværre, at den prøve kan få selv vores folkevalgte til at vakle.

**Özlem Sara
Cekic**

Generalsekretær, Brobyggerne – Center for Dialogkaffe, foredragsholder, forfatter, TedSpeaker, debattør, fhv. MF (SF)

SENESTE